

Sygn. akt X Ga 224/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, X Wydział Gospodarczy

w składzie

Przewodniczący SSO Lesław Zieliński (spr.)

SSO Katarzyna Żymelka

SSO Barbara Przybyła

Protokolant Marta Strzała

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2014 roku w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

przeciwko: W. T.

o zapłatę

na skutek apelacji wniesionej przez pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 13 marca 2014 roku

sygn. akt VII GC 1704/13

1. oddała apelację;

2. zasądza od pozwanego na rzecz powodowej spółki kwotę 1.200 (jeden tysiąc dwieście złotych) złotych tytułem zwrotu kosztów w postępowaniu odwoławczym.

SSO Barbara Przybyła SSO Lesław Zieliński SSO Katarzyna Żymelka

Sygn. akt X Ga 224/14

UZASADNIENIE

Powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wniosła o zasądzenie od W. T. kwoty 37.785,60 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 6 października 2012 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że pozwany złożył w dniu 31 sierpnia 2012 r. powódce zamówienie nr (...) na czujniki do analizy termicznej oraz zespoły stykowe o łącznej wartości 37.785,60. Powódka wydała pozwanemu

zamówiony towar. Powódka wystawiła pozwanemu za wydany towar fakturę VAT nr (...) na kwotę 37.785,60 z terminem zapłaty do dnia 5 października 2012r. Pozwany nie zapłacił w wyznaczonym terminie za wydany towar.

Pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwany przyznał, że strony łączyła umowa sprzedaży czujników do analizy termicznej oraz zespołów stykowych. Pozwany podniósł, że strony przedłużyły termin płatności. W związku z tym pozwany zarzucił, że roszczenie powódki było przedwczesne.

W odpowiedzi na sprzeciw powódka zaprzeczyła, że strony przedłużyły termin płatności ceny za wydany towar. Powódka podniosła, że zarzut pozwanego został sformułowany w sposób ogólnikowy, gdyż pozwany nie wskazał na czym miały polegać ustalenia dotyczące przedłużenia terminów płatności.

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 13 marca 2014 r. Sąd Rejonowy w Gliwicach zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 37.785,60 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 6 października 2012 r. do dnia zapłaty oraz zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 4.307 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sąd Rejonowy ustalił, że pozwany złożył powódce zamówienie nr (...) na czujniki do analizy termicznej i zespoły stykowe. Powódka wydała pozwanemu towar zgodnie z tym zamówieniem. Za wydany towar powódka wystawiła pozwanemu fakturę VAT nr (...) na kwotę 37.785,60 zł z terminem zapłaty do dnia 5 października 2012r. Pozwany nie zapłacił w terminie za wydany towar. Pozwany nie składał wniosków o prolongatę terminów zapłaty ani reklamacji.

Wobec tak ustalonego stanu faktycznego Sąd Rejonowy zważył, że strony łączyła umowa spełniająca kryteria umowy sprzedaży wskazane w art. 535 kc i n., a zatem w niniejszej sprawie należało zastosować wskazane przepisy kc.

Fakt związania stron umową i wydania towaru pozwanemu przez powódkę w ilości wskazanej w fakturze VAT nr (...) był między stronami bezsporny. Pozwany nie kwestionował także autentyczności tej faktury. Sporna pomiędzy stronami była kwestia terminu płatności za dostarczony towar.

Pozwany zarzucił, że w wyniku ustaleń stron doszło do przedłużenia terminu płatności ceny za towar wskazany w fakturze nr (...) oraz że ten termin jeszcze nie upłynął, a zatem powództwo było przedwczesne. Jednak pozwany nie przedłożył żadnych dowodów na poparcie swoich twierdzeń. Podniesiony zarzut był ogólnikowy, gdyż pozwany nie wskazał do kiedy miał zostać przedłużony termin płatności, ani w jakich okolicznościach miało dojść do takich ustaleń. Na poparcie swoich twierdzeń pozwany zawniósował o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania stron. Jednak przedstawiciel powoda przesłuchany na rozprawie zaprzeczył, aby miało dojść do uzgodnienia przedłużenia terminu płatności za wydany pozwanemu towar. Natomiast pozwany nie stawił się na rozprawę i nie usprawiedliwił swojej nieobecności, nie wniósł także o odroczenie rozprawy, w związku z czym Sąd pominął dowód z zeznań pozwanego. A zatem złożone przez pozwanego wnioski dowodowe nie doprowadziły do wykazania jego stanowiska. W związku z tym Sąd Rejonowy uznał twierdzenia pozwanego o przedłużeniu terminu płatności za niewykazane, a to na pozwanym spoczywał ciężar dowodowy w tym zakresie zgodnie z art. 6 kc.

Skoro pozwany nie kwestionował przedłożonej faktury VAT nr (...), to Sąd przyjął, że termin płatności wskazany w tej fakturze był dla stron wiążący, a to na mocy art. 230 kpc. A zatem zarzut pozwanego, że powódka zgłosiła roszczenie przedwcześnie był niezasadny.

Skoro zaś powódka wydała pozwanemu towar zgodnie z zamówieniem,

a pozwany nie zapłacił ceny, to roszczenie powoda o zapłatę ceny było zasadne na podstawie art. 535 kc, gdyż pozwany nie wykonał świadczenia, do którego był zobowiązany.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c. O kosztach orzeczono po myśli art. 98 kpc.

Pozwany w apelacji od powyższego wyroku wniósł o jego uchylenie w całości, zniesienie postępowania w zakresie ostatniej rozprawy oraz przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Gliwicach do ponownego rozpoznania i przesłuchania pozwanego w charakterze strony w trybie art. 299 kpc.

Skarżący zarzucił naruszenie przepisów prawa procesowego, a to art. 214¹ kpc i art. 299 kpc poprzez fakt, iż Sąd nie odroczył rozprawy i nie przeprowadził dowodu z przesłuchania stron uznając dowolnie, iż nie było podstaw do zmiany terminu rozprawy.

Dodatkowo skarżący zarzucił naruszenie przepisu art. 232 kpc poprzez niedopuszczenie dowodów zgłoszonych przez pozwanego, a mianowicie przesłuchania stron, które w sposób jednoznaczny wyjaśniłoby podstawową materię sporu, tj. fakty związane z terminami i formami płatności za dokonaną sprzedaż czujników do analizy termicznej oraz zespołów stykowych.

Powódka w odpowiedzi na apelację wniosła o jej oddalenie oraz obciążenie pozwanego kosztami postępowania odwoławczego.

Powódka podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie podniosła dodatkowo, że postępowanie pozwanego w postaci wniesienia nieuzasadnionego sprzeciwu zawierającego braki formalne, nieusprawiedliwione niestawiennictwo na rozprawie oraz wniesienie apelacji ma na celu jedynie przeciągnięcie postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego nie zasługiwała na uwzględnienie.

Zaskarżone orzeczenie należy uznać za prawidłowe, stanowiące wynik właściwej oceny zebranego materiału dowodowego i trafnej wykładni prawa materialnego.

Przytoczone w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku motywy tej oceny nie wykazują sprzeczności ustaleń faktycznych Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, nie można również zarzucić Sądowi I instancji nieprawidłowości w rozumowaniu czy też błędów logicznych.

W oparciu o zgromadzony w sprawie materiał procesowy Sąd Rejonowy poczynił właściwe ustalenia, które Sąd Okręgowy przyjmuje za własne i podziela w pełni zarówno dokonaną ocenę dowodów, jak i wykładnię prawa materialnego.

Ustosunkowując się natomiast do twierdzeń pozwanego zawartych w apelacji, a mających wpływ na rozstrzygnięcie przedmiotowej sprawy, wskazać należy, że Sąd Okręgowy nie podzielił prezentowanej tam argumentacji.

Odnosząc się do podniesionego przez pozwanego zarzutu, iż Sąd poprzez pominięcie dowodu z przesłuchania stron pozbawił się możliwości prawidłowego ustalenia stanu faktycznego sprawy Sąd Okręgowy zważył, że pozwany został wezwany do osobistego stawiennictwa na termin rozprawy celem przesłuchania pod rygorem pominięcia dowodu z przesłuchania. Mimo powyższego pozwany bez usprawiedliwienia nie stawił się na wyznaczony termin rozprawy.

Wobec powyższego brak było podstaw do odroczenia terminu rozprawy i ponownego wezwania pozwanego celem przesłuchania, albowiem zgodnie

z treścią art. 214 § 1 kpc rozprawa ulega odroczeniu, jeżeli nieobecność strony jest wywołana nadzwyczajnym wydarzeniem lub inną znaną Sądowi przeszkodą, której nie można przezwyciężyć. Pozwany nie wykazał zaś, aby taka sytuacja miała miejsce w rozpatrywanej sprawie.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, że zgodnie z treścią art. 299 kpc jeżeli po wyczerpaniu środków dowodowych lub w ich braku pozostały niewyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, sąd dla wyjaśnienia tych faktów może dopuścić dowód z przesłuchania stron.

Podkreślić należy, że potrzeba lub zbędność przeprowadzenia dowodu z przesłuchania stron indywidualizuje się w konkretnej sprawie, na tle istniejących uwarunkowań. Nie należy dopuszczać dowodu z przesłuchania stron, jeżeli sąd za pomocą innych środków dowodowych wyrobi sobie przekonanie co do stanu faktycznego i zgłoszonych przez strony żądań. Sąd nie tylko nie ma obowiązku uwzględnienia wniosku dowodowego, ale ewentualne przeprowadzenie dowodu w takiej sytuacji miałoby charakter uchybienia procesowego.

W rozpatrywanej sprawie istotnym jest zaś, że wobec treści zeznań członka zarządu powódki J. S. zeznania pozwanego, nawet gdyby do przesłuchania skarżącego doszło, nie mogłyby stanowić wyłącznej podstawy ustaleń faktycznych w zakresie podnoszonym przez pozwanego, a kwestionowanym przez powódkę.

Trafnie zatem przyjął Sąd Rejonowy, że w świetle przeprowadzonych w sprawie dowodów podnoszony przez pozwanego zarzut przedwczesności powództwa z uwagi na prolongowanie mu terminu zapłaty należności okazał się całkowicie bezzasadny, a podnoszone przez pozwanego okoliczności nie zostały w najmniejszym stopniu udowodnione.

Z powyższych względów zarzuty pozwanego nie zasługiwały na uwzględnienie.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy, na podstawie przepisu art. 385 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

Orzeczenie o kosztach postępowania odwoławczego oparto na przepisie art. 98 kpc oraz art. 391 § 1 kpc.

Powódka w toku postępowania odwoławczego poniosła koszty wynagrodzenia pełnomocnika w kwocie 1.200 zł.

Wysokość zasądzanego wynagrodzenia adwokata w postępowaniu apelacyjnym Sąd ustalił w oparciu o § 6 pkt 5 w zw. z § 13 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz.1349 z późn. zm.).

SSO Barbara Przybyła SSO Lesław Zieliński SSO Katarzyna Żymelka